

V následujícím rozhovoru s německým novinářem Manuelem Ochsenreiterem Richard a Nina Spencerovi otevřeně hovoří o nedávných výhrůžkách smrti i nejrůznějších pomluvách na jejich adresu. Richard bývá označován za autora termínu „alternativní pravice.“

Manuel Ochsenreiter: Pane a paní Spencerovi, posledních pár týdnů pro vás muselo být dost obtížných: proti vaší rodině se rozjela cílená kampaň v tradičních i sociálních médiích, vaše údajné adresy se objevily na internetu a stali se terčí obtěžování a výhrůžek fyzickým násilím. Důvodem je podle všeho fakt, že Richard Spencer se v posledních měsících prezidentské předvolební kampaně dostal díky několika provokativním a kontroverzním veřejným akcím do povědomí veřejnosti coby jeden z nejviditelnějších představitelů tak zvané „alternativní pravice.“ Co byste k tomu mohli říct?

Richard Spencer: K politice se z různých pozic vyjadřuji už přes deset let. Dnes mě často označují za jednoho z předáků alternativní pravice, což je zastřešující označení pro americká protiestablishmentová hnutí a myšlenkové proudy, které hledají cestu z hluboké kulturní, politické a dokonce filozofické krize Západu. Sám se snažím přijít s alternativou k bezduché konzumeristické globalizaci a vytvořit pozitivní identitu pro lidi evropského původu, aby ve svých domovinách mohli znovu prosadit své kulturní a historické kořeny a postavit se intervencionistickým válkám v cizině. Nedávný a po pravdě nebývalý vzestup zájmu médií je z části i zásluhou Hillary Clintonové a jejího srpnového projevu, v němž se pokusila zdiskreditovat svého soupeře Donalda Trumpa tím, že ho spojila s výslovně označeným alternativně pravicovým hnutím. Jakkoliv bylo Trumpovo zvolení tvrdým políčkem do tváře globalisticky orientovaného establishmentu, Trump není alternativní pravice. Svým způsobem

ztělesňuje starší vizi *Ameriky na prvním místě* (America First, pozn. DP), která i přes své pozitivní prvky nijak nehledá příčiny zmíněné hluboké krize USA, Evropy a západního světa vůbec. Systémová média se však přesto i po jeho triumfu vytrvale snaží podkopat Trumpovu pozici, když se věnují našemu hnutí do bodu úmyslného zkreslování reality za pomoci všech obvyklých označení, která takovéto pokusy o dehonestaci zpravidla doprovázejí – přestože já sám jsem vždy zdůrazňoval nutnost odložit ideologie 20. století. Tato mediální kampaň vyústila v pokračující útoky mafiánského stříhu, které se zdaleka nesoustředí jen mé politické aktivity a komentáře.

MO: Můžeš tyto hrozby a obtěžování popsat blíže?

RS: V posledních dnech jde skutečně o celé spektrum: textové zprávy a zprávy na různých sociálních sítích vybízející k fyzickému násilí, zveřejnění adres několika nemovitostí považovaných za majetek rodiny Spencerových v různých státech Unie (ani si netroufám odhadovat, kolik nevinných lidí tento ilegální skutek poškodil), narušování soukromí různých rodinných příslušníků a přátel široké rodiny, a dokonce i vyčíslitelná újma podnikání a živobytí lidí ode mě vzdálených o 2-3 „stupně odloučení,“ kteří s mým přesvědčením nesouhlasí a dokonce se se mnou ani nikdy nesetkali! Před pár stoletími by tito duchovní následníci puritánů pobíhali po vesnici s vidlemi a pochodněmi a za každým stromem hledali čarodějnice. Některé hrozby pronikly až do celostátních médií: významný novinář Michael Hirsh byl nucen odstoupit z pozice redaktora domácího zpravodajství v přední americké mediální společnosti Politico kvůli zveřejnění – na sociálních sítích – dvou mých údajných adres a výzvou, aby mě lidé poctili návštěvou s baseballovými pátkami.

Thanks! Is richard spencer gay btw?

I'm gonna come see you Mr. Spencer. Really hoping you have good security at your events. Lots of crazy people out there. Look forward to meeting you.

Your messages are being forwarded to the police.

SJW tolerance v praxi

MO: Nina Spencerová čelí útokům některých médií, ale také známých i anonymních internetových aktivistů. Skoro všechny z nich jsou pomlouvačné a směřují mj. na váš ruský původ. Nepřijde vám zvláštní, že tyto kampaně vedou právě lidé označující sami sebe za „bojovníky proti rasismu,“ „bojovníky za sociální spravedlnost“ či „lidskoprávní aktivisty“?

Nina Spencerová: To je jeden z těch pozoruhodnějších a absurdnějších aspektů současného honu na čarodějnice. Výhrůžkám čelí i podnikání obchodního partnera jednoho z příslušníků širší rodiny Spencerů – člověka, který se s Richardem nikdy nesetkal a nesouhlasí s jeho politickými názory. Tento člověk je otevřený homosexuál, jemuž vyhrožuje tzv. „lidskoprávní“ organizace, která obranu LGBT práv označuje za jednu ze svých priorit. Co se rusofobie týče, jde o jednu z mála západním establishmentem přijímaných forem diskriminace. Zkuste si v rámci mentálního cvičení nahradit v titulcích Rusy jinou etnickou, náboženskou či další skupinou a dost možná se začervenáte. Když se vrátím konkrétně k útokům na mou osobu, „protirasističtí“ válečníci se zpoza svých klávesnic ochotně uchylují ke všem otřepaným negativním stereotypům, počínaje manželkami z východní Evropy na objednávku. Na přetřes přichází i můj etnický původ – jsem z jedné čtvrtiny Gruzínka – a zesměšňován je samozřejmě i můj vzhled. Kdybych nevěděla, že tyto komentáře přicházejí od „lidskoprávních“ aktivistů, snadno bych si je mohla splést s těmi nejsilnějšími zastánci ideologie, proti níž se ohrazují.

MO: Někteří lidé v médiích i na sociálních médiích naznačují existenci spojení mezi Ninou, Putinem a Trumpem.

NS: Asi víte o dvou vzájemně se vylučujících přístupech k popisu Ruska mainstreamovými médii: na jedné straně je Rusko umírající zemí plnou opilých barbarů na pokraji kolapsu. Na druhé se ovšem chystá ovládnout svět pomocí své sofistikované sítě z Kremlu řízených hackerů, kteří ovlivňují volby po celé Evropě a dokonce i v Americe. S poznámkami k mé osobě se to má dost podobně: na jednu stranu mě opovržlivě označují za okrajovou „odbornici“ (včetně uvozovek) šířící primitivní ruskou propagandu, a na druhé pak mám být důmyslně nasazená špionka ruské tajné služby nebo FSB s vazbami na nejvyšší vládní kruhy a vlivem na americkou politiku. Média a jistí komentátoři naznačují, že udržuji kontakty s nejrůznějšími osobnostmi včetně Putina, Trumpa, generála Flynna a Steva Bannona. Paranoidní teorie, podle nichž má být někdo natolik otevřený ohledně svého ruského původu i vlastenectví tajným agentem, mě popravdě řečeno docela baví. Také ale poukazují na vážnější problém: naivně jsme věřili, že nevídaná úroveň protiruské propagandy, jíž v kampani využíval tým Hillary Clintonové a jejíž plameny média ochotně rozdmýčávala, se po volbách vrátí na přijatelnější míru. Že se tak nestalo, ukazuje, že Trump – přestože byl zvolen – vlastně není establishment a naznačuje možné nebezpečí nátlaku neokonzervativní i liberálně-intervencionistické frakce. Spiklenecké teorie o tajných kremelských agentech jsou pak jen další z metod, jak podkopat Trumpovu pragmatickou zahraniční politiku vůči Rusku i jiným.

MO: Jak k této hysterii přispívá vaše práce na překladech z ruštiny do angličtiny?

NS: Tradiční média i sociální sítě se jako k rádoby nesmírné kontroverzi vracejí k tomu, že

jsem přeložila dvě kapitoly (i když si ani nejsem jistá, jestli nakonec byl můj překlad vůbec použitý) knih Alexandra Dugina *Čtvrtá politická teorie* a úvodní část jeho trilogie o filozofu Martinu Heideggerovi. Dugin je v západních mainstreamových médiích často napadán a nesprávně vykládán kvůli svým vlasteneckým postojům. Přestože považuji Duginova díla, zejména ta geopolitická nebo o sociologii imaginace (v originále „the sociology of the imaginary,” pozn. DP), za velice důležitá, překládala jsem i další myslitele. V oblasti překladatelství je totiž mým cílem zpřístupnit anglicky mluvící čtenářské obci dosud nedostupné ruské texty. Velká část této práce probíhá na bázi dobrovolnosti. Překládala jsem skutečně rozmanité texty: dokumenty Komunistické strany, poezii bolševického velikána Vladimira Majakovského, Solženicyna, ortodoxní filozofy a dokonce i „spikleneckého teoretika” – protože mě o to požádali – který před nějakou dobou vešel do širšího povědomí předpověďmi o zhroucení dolaru. Také pro Archiv dějin špionáže (Espionage History Archive, provozovaný Markem Hackardem ze Soul of the East, pozn. DP) překládám texty z imperiální i sovětské epochy ruských dějin. Když tedy kritici mluví jen a pouze o mých překladech Dugina, s kterým jsem se nikdy nesetkala, děje se tak čistě za účelem podepření výše popsaných spikleneckých teorií.

Ne, to nejsou „fake news“ nýbrž vyvážené a ozdrojované liberální zprávy

MO: Někteří anonymní diskutéři vyzývali k atentátu na Richarda. Nakolik vážně je třeba takové výhrůžky brát?

RS: Sociální sítě přinesly dosud nebyvalou iluzi důvěrnosti, díky níž jejich uživatelé, zvláště ti, kteří se schovávají za svou anonymitou, cítí právo říkat svým odpůrcům i různé věci, jaké by ve skutečném životě nikdy nevyslovili. Zároveň ale samozřejmě nemůžu vyloučit, že nějaký labilní a násilný člověk nebo lidé vezmou ilegální zveřejnění několika adres, označených jako majetek příslušníků mé rozšířené rodiny, jako pobídku k činu a musím tedy brát tyto hrozby nanejvýš vážně a podniknout patřičné kroky, tedy kontaktovat příslušné úřady.

MO: Jaká v Americe po volbách panuje všeobecná politická a společenská atmosféra? Zhoršila se situace?

RS: Spíš bych řekl, že se ještě více polarizovala. Trumpovi stoupenci – průměrní Američané – se na ulicích stávají terčem urážek i násilí. Média to pochopitelně zlehčují a plně se věnují hysterickým pokusům o odvedení pozornosti, jako třeba se svým memem o „ruské propagandě.“ V politice nastává po euforii svým způsobem vystřízlivění: pragmatictější političtí komentátoři vyjadřují obavy ze silného vlivu válečných neokonzervativních ještrábů ve Washingtonu a jejich možného působení na přicházející Trumpův kabinet.

MO: Kdo vlastně stojí za proti vám namířenou kampaní?

NS: Ideologicky je to liberální establishment (neokonzervativní i neoliberální křídlo) a jeho užiteční idioti: hlavní proud levice posměšně označovaný jako „SJW“ (Social Justice Warrior, pejorativní označení pro zastánce sociálního liberalismu, politické korektnosti, feminismu – ekvivalent českého „sluníčkáře“, pozn. DP) a dokonce i někteří samozvaní neonacisté. Brexit, Trumpovo zvolení, nedávná vítězství v syrské válce proti wahhábismu a terorismu – sponzorovaných Washingtonem a jeho spojenci v Zálivu – i narůstající obliba hnutí a politiků požadujících politickou suverenitu a národní identitu v Evropě globalisticky smýšlejícími západními elitami dost otřásl. Poprvé za dlouhá desetiletí cítí, že liberální globalistický projekt se ocitá v ohrožení. Bojí se, že přijdou o své mocenské postavení, a tak ve své mediální dozvukové komoře očerňují všechny etablované i nastupující odpůrce. Hysterické výpady proti Trumpovi, paranoidní obviňování Ruska za všechny problémy světa, věznění proti NATO vystupujících aktivistů jako Mateusz Piskorski a hony na čarodějnice proti lidem usilujících o obrodu tradičních identit – to vše jsou projevy tohoto trendu.

MO: Dostaly se k vám během této nenávistné kampaně také projevy podpory pro vás a vaši rodinu?

RS: Jsme nesmírně vděční všem, kteří nám ze všech koutů světa vyjádřili podporu, jako jednotlivcům i rodině. Někdy to přišlo z neočekávaných míst, včetně lidí s poněkud odlišnou ideologií, což nás příjemně překvapilo. Přátelé přicházejí s rozličnými radami, modlitbami i nabídkami místa, kde by Nina a naše dcerka mohly načas žít, kdyby se výhrůžky dále vystupňovaly. Všem, kteří nás kontaktovali z USA, Kanady, Libanonu, Japonska, Ruska, Polska, Německa, Itálie, Francie, Srbska i odjinud bych rád velice poděkoval!

Rozhovor Manuela Ochsenreitera s Ninou a Richardem Spencerovými Richard and Nina Spencer about threats and media campaigns vyšel na stránkách Free West Media 23. prosince 2016.